

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
5. ROČNÍK – KVĚTEN 2007 - ČÍSLO 51

FARNÍČEK

Z OBSAHU

FARNÍ BRIGÁDA
FILM „MOST“
KAZANLACKÉ NOVINKY
KŘÍŽOVKA NA KVĚTEN
NEVESELÝ MÁJ
SETKÁNÍ MAMEK
VELIKONOCE V DISU

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, píši ve svém pokoji toto duchovní slovo, dívám se při tom na obraz Panny Marie s Ježíškem a v duchu prosím, aby mne inspiroval při psaní tohoto zamyšlení.

Je to obraz namalovaný na sklo jednou paní z Nového Boru, kterou jsem nikdy neviděl. Obraz jsem dostal jako dar při jakési příležitosti. Mám silný vnitřní pocit, že obraz Matky Boží by neměl v mém pokoji chybět. I když není veliký, velikostí Její lásky a péče jsem si jistý a v její blízkosti se cítím bezpečnější a jistější. Někdy si říkám, že bych si nejraději sám sedl na její klín místo Ježíška a nechal se jí láskyplně obejmout. Ale jsem už dospělý a navíc přesvědčený o tom, že ONA nás všechny zahrnuje silnou a něžnou láskou, aniž si to kolikrát uvědomujeme.

Také mne napadá, že Panna Maria deleguje, tedy předává svou lásku nám prostřednictvím našich maminek a babiček, které mají v sobě tolik obětavé, silné a něžné, tedy mariánské lásky, za což jim patří velký dík. Teď si zrovna nevzpomínám, kdo řekl, že za vše, čemu se naučil, vděčí knize. Lze to tak snad říci, co se týče vědomostí, ale všemu opravdu podstatnému jsme se naučili a dostali v náručí svých maminek a otců. Jejich přítomnost a jednání vůči nám bylo pro nás rozhodující. Co platí o přirozených vztazích, platí i o tom, co se děje mezi nebem a zemí. Máme Otce, který nám dal život, máme Matku, jež je Pomocnicí a Průvodkyní na naší cestě životem. Pomocnicí a Průvodkyní láskyplnou, radostnou, když si počínáme správně, smutnou, když hřešíme, ale nikdy neopouštějící.

Jsem přesvědčen, že s každým z nás se chce obejmout a tak přivítat v nebi.

Krásný májový měsíc vám přeje otec Mirek

CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

Dnes 6x o lásce

Láska se nedá ani vyprosit ani vymodlit (Němcová)
V lásce se střídá radost i bolest (Byron)
Nejstarší a největší láska je láska k životu (Plutarchos)
Láska nehraje nikdy hru podle pravidel (Galsworthy)
Láska nezná věku (Stendhal)
Lásku a kašel neutajíš (lidové)

Příště o přátelství

V sobotu 28. dubna se na farním dvoře pěkně řádilo.

V 8 hodin ráno se sešla asi dvacítka mužů, aby rozebrali střechu farní stodoly, která už byla ve velmi špatném stavu a hrozilo její zřícení.

Díky ochotě mnoha z Vás se vše podařilo v rekordním čase.

Náš farní dvůr bude zase o něco pěknější.

Okolí kostela a Disu se tak pomalu připravuje na oslavy 80. výročí příchodu salesiánů do Fryštáku.

Ještě jednou srdečně Pán Bůh zaplať všem, kdo přiložili ruku k dílu.

LETOŠNÍ VELIKONOCE – JEDNO VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

„Hosana, Hosana!“ zní sálem DISu. Středa večer. Připomínáme si Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma. A co že se to děje? Právě se koná netradiční zahájení letošních Velikonoc. Sál je plný mladých, nadšených lidí a já mám tu čest patřit mezi ně ☺. Vzájemně se seznamujeme, bavíme se o tom, co kdo vůbec ze všeho nejradši dělá a přichází řeč i na nejoblíbenější jídla. To je středeční večer. Zelený čtvrtek prožíváme ve znamení pomoci druhým. Vydáváme se za nemocnými a osamělými starými lidmi, kterým pomáháme kupříkladu umýt okna či nádobí. Povídáme si s nimi a snažíme se je potěšit. A zjišťujeme, že s leckterou babičkou je i pořádná legrace ☺. Odpoledne se dělíme na skupinky, z nichž někteří se vrhnou na výzdobu kaple, tj.

Getsemanské zahrady, část připravuje liturgii a jiní se pouští do nacvičování hudebního doprovodu k obřadům. Po skončení těchto obřadů, kolem deváté hodiny večerní, nasedáme do autobusu, který je objednaný jen pro nás a odváží nás „někam“ za Holešov. Odtud máme doputovat na základnu do Přílepu. Čeká nás spousta kilometrů a nikdo z nás netuší, jak náročný terén budeme muset překonat. I já mám trochu obavy, jestli to zvládnu. Jistě to bude pěkná makačka. Hustý les, strmé kopce, bahnitě kaluže, nebezpečné křoví, spousta dalších záludností a k tomu ještě tma „jako v ranci“. Ovšem někteří se vyzbrojili i lucerničkami, a tak si navzájem svítíme pod nohy. Cesta ubíhá velmi příjemně, když se, jako já, nacházíte v dobré společnosti. Cestou jsme si prozpěvovali a „projeli“ snad všechny možné i nemožné songy z pohádek, muzikálů, apod. Ale nebylo by to ono, kdybychom nebloudili a nemuseli se vracet notný kus zpátky. Naše noční putování končí až kolem druhé hodiny ranní, kdy celí unavení a na pokraji sil nalézáme cíl naší cesty a uleháme do našich spacáků. A je ráno. Velký pátek, den přísného půstu, zahajujeme výtečnými koblížky. Musíme se přece posilnit, čeká nás náročná (10km) křížová cesta lesem. Opět se dělíme do skupinek, každá má na starosti dvě zastavení. Někteří jej mají ztvárnit divadelně, napsat (krátký) příběh či zamýšlení nad daným zastavením. Putujeme lesem s opravdovým dřevěným křížem. Uvědomujeme si, jak musel být Kristus pod tíhou kříže vyčerpaný. Zažíváme to na vlastní kůži. Pokračujeme směrem k Fryštáku. Cestou se však ještě jednou zastavujeme a uprostřed lesa probíhá Velkopáteční obřad. Nádherná atmosféra. I počasí vychází. Kolem páté hodiny se dostáváme do DISu. Je na nás vidět opravdová únava. Sáhli jsme si na dno svých sil, ale nelitujeme. Snad jsme i lépe pochopili, co znamenala Kristova oběť. Bílá sobota přináší den, kdy náš Pán odpočívá v hrobě. Dopoledne probíhají workshopy. Po obědě chystáme kapli, sál DISu a těšíme se společně na večerní agapé. Začínáme na dvoře před DISem u hořícího ohně. Pak se přesouváme do kaple. Jsme přítomni křtu a naše společenství se tak rozšiřuje o dalšího křesťana. Na konci obřadu zazní ALELUJA a všichni cítíme obrovskou radost z toho, že Kristus vstal z mrtvých. Tuto radost dáváme najevo i písničkami, jejichž tóny slyším ještě dnes. Slavení pokračuje v sále. Zní živá hudba, tančíme a je nám spolu dobře.

Z Velikonoc si odnášíme spousta zážitků a hlavně jeden: **JEŽÍŠ ŽIJE!**

K. Jasenská

MLADÉ MAMKY – FRYŠTÁK 2007**Pátek 13. dubna**

Pro mnohé pověřivé den plný nebezpečí, nástrah, hrůz a totální smůly. Nejlépe vůbec nic nedělat, nevycházet z bytu, vzít si neplacené volno a nebrat telefony.

Leč mladé mamky pověřivé nejsou a slíbily, že přijedou, stejně jako loni do Fryštáku.

Pravda, ráno ještě zedníci vyměňovali na DISu okna, nicméně do večera pilné ruce zaměstnanců vše uklidily, vysály, utřely a naleštily....Co mamky jednou slíbí, to i splní.

Večer se sešly v krásné nové jídelně.

Zatím co ji obdivovaly a vyprávěly si, „Staré Páky“ jim se šarmem sobě vlastním nabízely obcerstvení, dolévaly víno a šířily příjemnou jistotu, že všechno v pohodě zvládnou.

V sále naladil a spustil „zlatý hřeb“ večera – kapela zatím bez názvu (že by Staré Páky Band – zkráceně S.P.Band) kde hrají a zpívají František Bezděk, Tonda Hejtmánek, Laďa Kopřiva, Petr Halašta a Petr Popelka.

Nutno podotknout a to velmi důrazně !!!! jak úžasně hráli k radosti, tanci poslechu.

Měli by jste hrát častěji – to je jednoznačný závěr radostně tancujících, posléze odpočívajících, domů jdoucích a spících mamek.

Sobota 14. dubna

Krásný slunný den, takřka letní. Do růžova vyspané mamky uvítaly „Staré Páky“ jak jinak než šarmantně.

Krom jiného každá dostala dárek – knihu rozhovorů Jana Barty s Danou Němcovou – Lidé mého života.

Krátkého a tradičního úvodu se ujali patřičně oděni Dědek a p. Popelka, kteří coby úředníci vylíčili, co lze od dnešního dne očekávat.

Zcela vyčerpali téma záchrana člověka, rodiny, národa.

Monsignore Karel měl obavy, co zas ti dva vymyslí – zatím ale všechno vypadalo velice seriózně.

Tímto byl dán prostor hostu – paní Daně Němcové.

Někdo věděl, někdo nikoli – takže Dana Němcová je – matka sedmi dětí, vdova po uznávaném filozofovi Jiřím Němcovi, tchýně Mejly Hlavsy, mluvčí Charty 77, disidentka, babička 25 vnoučat, poslankyně Federálního shromáždění, předsedkyně správní rady Výboru dobré vůle Olgy Havlové, poradkyně pro uprchlíky....

Takže bylo o čem vyprávět, bylo na co se ptát.

Atmosféru snad lze přiblížit několika citáty z knihy (kterou opravdu stojí za to přečíst !)

- ♥ Děti mi daly nejhezčí léta života, daly mi pocit naplnění, daly mi smysl všemu, o co jsem se snažila. Děti jsou darem, který mě udělal takovou, jakou jsem. Děti jsou darem, který mě byl dočasně svěřen.
- ♥ Vztahy stavím na cestu k Avale. Ať se jedná o vztahy k člověku, k situaci, k tomu co mě obklopuje, do čeho jsem právě zasazená. Kristovo království není z tohoto světa, ale jeho pokoj může svět podržet. Pozdravení pokoje zní Šalom, ale i Salam Alejkum.

MLADÉ MAMKY – FRYŠTÁK 2007 – DOKONČENÍ

- ♥ Nejsme všichni stejní, nebudeme stejní a ni to není žádoucí. Je třeba si zvyknout na různost, mít úctu k odlišnostem a ponechat jim prostor. Občanské záležitosti a zákony platí pro všechny stejně pokud se ovšem jedná o kulturní a náboženské odlišnosti, tam by měla skutečně panovat velká tolerance.

Takto krásně naladěny, obohaceny o jeden cenný lidský příběh a o spoustu dalších myšlenek, odebraly se mamky do kostela na mši svatou, slouženou „naším Kájou“.

Jen co mamky vyšly z chrámu už byly zvány na oběd ...(kéž by to tak bylo i doma) a všechny si na něm moc pochutnaly.

„Staré Páky „ kmítaly mezi stoly lépe než profesionální číšníci, po obědě se podávala i káva a moučník.

Bylo to všechno tak dobré, že rychle ubíhající čas všechny překvapil. Začínal seminář Dědka s P.Popelkou – Cesty na hlubinu.

No lepší už je snad jenom Divadlo Jára Cimrmana.

Každá sranda jednou skončí a nejinak tomu bylo i na DISu.

Takže „Staré Páky „ díky za všechno a těšíme se na příští rok.

(že by do třetice DIS ve Fryštáku ?)

- il -

MARIÁNSKÁ ÚCTA A PLNOMOCNÉ I ČÁSTEČNÉ ODPUSTKY

V minulém čísle jsem se zmínili o možnosti získání plnomocných odpustků o Velikonocích. Vzhledem k tomu, že nám začíná mariánský měsíc květen, určitě nebude na škodu zmínit také možnosti získání odpustků v souvislosti s mariánskou úctou. Platí pochopitelně stejná kritéria, která byla podrobně uvedena v minulém čísle (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a úmysl odpustek získat).

Plnomocný odpustek se uděluje tomu, kdo se zbožně pomodlí růženec v kostele, kapli, rodině, ve společenství věřících. Pro získání plnomocného odpustku je třeba se pomodlit 5 desátků (radostného, bolestného nebo slavného růžence či růžence světla) tak, aby tyto desátky byly recitovány bez přerušení a věřící při nich zbožně rozjímal příslušné tajemství. (při veřejné modlitbě je nutno podle schváleného a platného místního obyčeje vyslovovat témata tajemství . např. ...*který se za nás krví potil*).

Plnomocný odpustek získává i ten, kdo se zbožně připojuje k recitaci této modlitby, když se jí modlí Svatý otec – věřící se k této modlitbě může připojit prostřednictvím rozhlasového nebo televizního vysílání.

Částečný odpustek získává ten, kdo se zbožně pomodlí kantikem *Magnificat*. Dále jej získává také ten, kdo ráno, v poledne a večer zbožně recituje modlitbu *Anděl Páně* s příslušnými verši a oracemi nebo ve velikonoční době recituje antifonu *Raduj se, Královno nebeská* s obvyklou orací. Nakonec částečný odpustek získává i ten, kdo se zbožně pomodlí k blahoslavené Panně Marii nějakou schválenou modlitbu (např. *Maria Matko milosti, Zdrávas Královno, Pod ochranu tvou* atd.). Částečný odpustek získává také ten, kdo zbožně recituje litanie (vedle jiných samozřejmě i k počtě blahoslavené Panny Marie).nebo také malé officium (mezi jinými taktéž k počtě blahoslavené Panny Marie; officium je povinná denní modlitba duchovních).

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO A PLNOMOCNÉ I ČÁSTEČNÉ ODPUSTKY

Získat plnomocný odpustek lze i při Slavnosti Seslání Ducha svatého, která letos připadá na 27. května. Při dodržení stanovených podmínek odpustek získává ten, kdo se při této slavnosti v kostele či v kapli zbožně podílí na slavnostní recitaci nebo zpěvu hymnu *Veni Creator (Přijď, ó Duchu přesvatý)*.

Částečný odpustek pak získává ten, kdo se tento hymnus modlí kdykoliv přes rok na začátku nebo na konci dne či na počátku nebo závěr plnění svých povinností, a také i před jídlem nebo po jídle. (Vedle této modlitby je možné se modlit další děkonné nebo prosebné modlitby.)

**(Čerpáno z: *Enchiridion odpustků –
Předpisy a ustanovení o odpustcích. Olomouc 2000
(dokument vydaný Českou biskupskou konferencí),
s. 46 – 49, 51 – 52, 54 – 56.***

KAZANLACKÉ NOVINKY – ČÁST VI.

Milí Fryštáčani, opět vás zdraví Bulharsko!

Máme za sebou největší slavnost roku – Velikonoce – a pro mě bylo jejich prožití velice speciální, protože jsem je poprvé prožil ve východním obřadu, který je naprosto odlišný od západního. Ani nevím, jestli se mi podaří to zde nějak srozumitelně vysvětlit, protože já sám pořádně nechápu všechnu tu symboliku...

Je zde hodně velký důraz na četbu Písma svatého – během Svatého týdne jsme pročetli asi 500 stránek liturgických textů, z nichž většina byly právě čtení a žalmy. Řecko-katolíkům začíná přísný půst od masa již v pondělí a na Velký pátek a Bílou sobotu se pak přidává půst od všeho živočišného (mimochodem, takový půst drží někteří pravoslavní celou postní dobu). No a kromě postů začínají v pondělí Svatého týdne i speciální obřady – některé dny i dvakrát – dopoledne a pak večer. Takže třeba na Velký pátek jsem strávil v kostele pět hodin, ale ani mi to nepřišlo nějak dlouho. Na východě se prostě nespěchá tak, jak na našem racionálním západě...

Možná se ptáte, co tam v tom kostele asi můžou tak dlouho dělat? Jak už jsem napsal, důraz je kladen na biblické texty – spoustu žalmů a čtení. Třeba ve čtvrtek večer se četlo postupně 12 evangelií – v podstatě jsme prošli pašije od všech čtyř evangelistů. V tento den byl také před ikonostasem vystaven kříž. Další den jej potom vystřídal stůl s plátnem, symbolizujícím Boží hrob.

Předzvěst Vzkříšení se začíná slavit už na Bílou sobotu ráno, kdy se čte o tom, jak ženy našly kámen u hrobu odvalen. Ale stále ještě jim není jasné, co se stalo. Takže to opravdové vzkříšení přichází až při půlnoční mši svaté. Jedna z věcí, kterou ani sami kněží nedokáží pořádně vysvětlit, je, že celý týden je jaksi obrácený pořad bohoslužeb. Ráno se modlí večerní chvály a večer ranní. Takže v důsledku to potom vede k tomu, že v sobotu ráno se slaví „vigilie velikonoční vigilie“. Trošku náročné na pochopení co? :-)

Také v Bulharsku se barví vajíčka a pak si je lidé rozdávají mezi sebou a navzájem si je „tůkají“. To znamená, že tůknou jedním do druhého a ten, jehož vajíčko vydrží, získává „poražené“ a postupuje dále. :-) Tradičním jídlem na Vzkříšení je zde jehněčí. Ale když přemýšlím o dalších tradicích, tak tady nic víc zvláštního není. Bohužel ani mrskačka...

Na závěr ještě jedna zajímavá zkušenost – dnes jsme se zúčastnili oslavy výročí narození proroka Muhameda, tedy zakladatele náboženství Islámu. Pozval nás místní „hodža“, tedy něco jako duchovní. Část programu byla sice v turečtině, takže tam jsme se moc nechytali, ale když mluvili pozvaní hosté – představitelé muslimů – bulharsky, opět se ukázalo, že základní princip Islámu se neliší příliš od křesťanství. Jeden z nich řekl v podstatě tohle: „Víra nejsou jenom slova – je třeba konat dobro, jinak je to víra mrtvá.“ A to je vlastně to, co říká i nám křesťanům Pán Ježíš.

Přeji vám, abychom se tímto přikázáním snažili řídit!

V našem spolčů, a poté i na Velikonocích v DISu, jsme měli možnost shlédnout opravdu výjimečný film Most. Jedná se o neuvěřitelně silný příběh, který však také nabízí mnoho způsobů vysvětlení, a tak se na něho každý člověk dívá úplně jiným pohledem. To bych vám chtěla ukázat na následující recenzi filmu a svých myšlenkách po jeho shlédnutí.

(recenze je převzata z internetových stránek www.kinomol.cz/clanek-2004041601).

Režie: Bobby Garabedian

Scénář: Bobby Garabedian, William Zabka

V hlavních rolích: Vladimír Javorský, Linda Rybová, Ladislav Ondřej,

Ester Geislerová, Klára Issová

USA/Česko 2003, 29 minut

O FILMU :

Vladimír Javorský se nám představí v hlavní roli železničáře, který sám vychovává svého syna. Jednoho dne projeví kluk zájem podívat se s tatškou do práce. Otec se sice chvíli zdráhá, ale nakonec souhlasí. Všechno probíhá bez problémů, ale jen do jistého momentu. Otec se ale v průběhu služby dostává do nelehké situace a musí ji rychle vyřešit. Taková dost dobrá železničářská Sofiina volba...

Film si plyne svým pomalým, téměř lyrickým tempem; na začátku se postupně seznamujeme se všemi aktéry. Až asi v polovině snímku, po patnácti minutách, se dostáváme společně s hlavní dvojkou k onomu mostu, místu, kde se bude odehrávat to nejdůležitější. (...) Také netuším, v jaké době se má film odehrávat. Lidé na ulici chodí normálně oblečení a auta jsou taky současná, ale nepochopil jsem, proč herci v hlavních rolích chodí tak odrbaní, proč bydlí v bytech ve stavu jakoby z druhé republiky a proč vlak na hlavním nádraží je parní. Že by zapůsobil nedostatek peněz, se kterým se filmaři potýkali. (...) Co si mám myslet o závěru, to teda opravdu nevím. Je sice chvályhodné, že tvůrci mají chuť trochu depresivní vyznění filmu zlehčit a vytvořit pozitivní konec, ale dovedl bych si představit něco méně nadpřirozeného. I přes všechny výhrady, samotná akce je nafilmovaná velmi dobře a zanechá vám hrůzu v očích ještě dlouho po shlédnutí filmu. Nemůžu ani naznačovat, o co jde, ale je to neobvyklý zážitek... A tak, mám-li to shrnout, třicetiminutový film je postaven na onom jediném momentu, který je tak silný, že mu možná odpustíte jeho nedostatky."

Z mého pohledu se v žádném případě nejedná o „nedokončený film“, jak o něm píše recenzent. Naopak, je velmi dobře promyšlený. To, že zde jsou lidé na ulici oděni do novodobých oblečení a hlavní hrdinové se procházejí v ošuntělých kabátech, naopak vypovídá o jeho nadčasovosti; tj. není pro něj důležité, v jakém přesně období se odehrává.

My, křesťané, však budeme na tento film pohlížet ještě jiným způsobem. Budeme v něm vidět nejsilnější evangelický podtext. Jedná se totiž o úžasnou symboliku, která poukazuje na to, že Bůh, stejně jako otec ve filmu, obětoval svého syna, aby zachránil život mnoha dalším lidem.

A nebylo to pro něho rozhodování jednoduché - naopak.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY – FILM MOST

Velmi váhal nad tím, zda nechá zahynout svého syna, kterého tak nesmírně miloval, a daruje život jiným, vlastně cizím, lidem, nebo jestli zachrání svého syna, ale po zbytek života si bude vyčítat, že odepřel život jiným, kteří za vzniklou situaci vůbec nemohli a vlastně o ní neměli ani tušení. Jen jedna žena ve vlaku si všimla toho, že otec, který se dříve tak vesele procházel se svým synem, stojí nyní u kolejí sám, zoufalý. Snad se jednalo o drogově závislou, snad to byla žena v těžké životní situaci. Ale jistě jí došlo, že se něco stalo s jeho synem, či si uvědomila, že lidé na tom mohou být také tak špatně jako ona (a třeba i hůře), že každý má své trápení. A radikálně proměnila svůj život. Začala si všímat krás světa. Na konci filmu se s ní setkáváme ještě jednou; tentokrát jako se šťastnou matkou roztomilého synka. I muž, který obětoval své dítě, se s ní setká a vidí, že tato žena je opravdu šťastná. Snad si jí tehdy ve vlaku také všiml a nyní cítil jakési zadostiučinění. Jedná se skutečně o jeden z nejsilnějších filmů, které vůbec byly natočeny, a všem bych vám ho chtěla velmi doporučit.

-LiGo-

NEVESELÝ MÁJ

Psal se rok 1945.

Byl květen, podle Karla Hynka Máchy Máj, tedy lásky čas.

V tu dobu moc lidí na lásku nemyslelo, přestože mělo radost, že konečně skončila pro mnohé lidi nesmyslná válka.

Radost měli i obyvatelé Hořepníka na Vysočině.

Přesto bylo nutné, aby se pár lidí sešlo na místním hřbitově.

Bylo jich sedm, z toho dva mrtví - ti měli být pohřbeni.

Jedním byl německý důstojník, který neunesl tíhu porážky Německa a sám se zastřelil.

Tím druhým byl Rus, který působil ve službách generála Vlasova – tedy proti Rudé armádě. Toho údajně zastřelil jeho bratr, příslušník Rudé armády neboť ho poznal.

Co asi řekl po návratu z války svým rodičům, to se nikdo nedozvěděl.

Na pohřbu byl pan farář František Kovář, ministrant František Zálaha, kostelník Kotýnek, hrobař a jeho pomocník.

Hrob u hřbitovní zdi byl vykopán a pan farář ho vysvětil.

Pak donesl hrobař Bezděk s pomocníkem z márnice dva pytle s mrtvolami a celý pohřební akt bez rakví spěl k závěru.

Pro dvanáctiletého Františka a jistě nejen pro něho, to byl máj neveselý, i když poválečné naděje slibovaly postupné zlepšování života.

Vzpomínky zůstaly a nedají se ani po 60 ti letech vypustit z paměti.

Bohužel....

František Zálaha

- 2.5. Památka sv. Atanáše
- 3.5. Svátek sv. Filipa a Jakuba
- 6.5. 5. neděle velikonoční
- 13.5. 6. neděle velikonoční
- 14.5. Svátek sv. Matěje
- 16.5. Svátek sv. Jana Nepomuckého
- 17.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 20.5. 7. neděle velikonoční
- 26.5. Památka sv. Filipa Neriho
- 27.5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
- 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

JAK DŽBÁNEK VODY PRAMENITĚ

Jak džbánek vody pramenitě,
 jak démanty rosy na lukách,
 jak jarní píseň skřivánka,
 jak rozkvetlý ovocný sad,
 takový je tvůj usměvavý pozdrav
 dívenco mladá
 právě tak.

(takový krásný usměvavý pozdrav jsem letos opravdu zažila)
 Anna Bačůvková

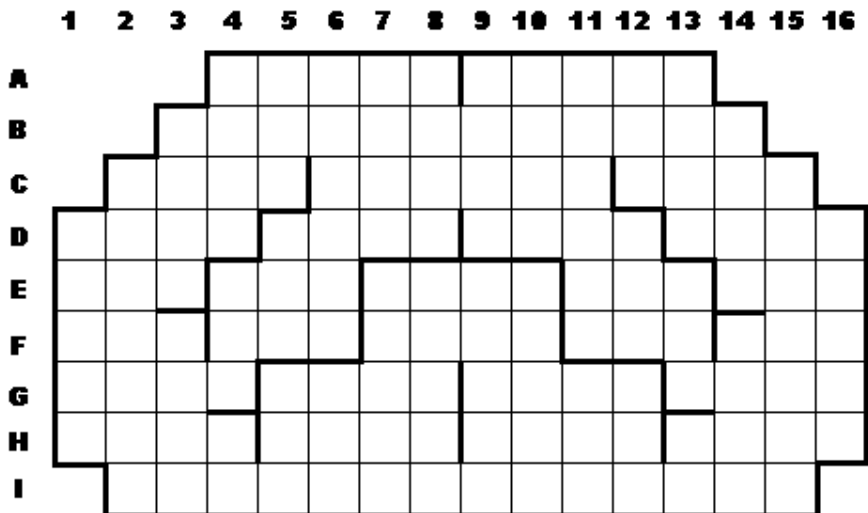
KLUB MAMINEK FRYŠTÁK – KVĚTEN

- 3.5. - **POZOR, ČTVRTEK!**
 Jdeme do DISu na dětské hřiště
- 15.5. Navštíví nás dětská psycholožka
- 29.5. Vyrábíme šperky ze sklíčků a korálků
 (materiál zajištěn)

Setkání probíhá vždy v úterý od 9 - 11 hodin na faře

KŘÍŽOVKA NA KVĚTEN

VODOROVNĚ: A. náš spisovatel, slovenské mužské jméno – **B. PRVNÍ DÍL TAJENKY** – C. část nohy, prozíravý člověk, slovenská řeka – D. ženské jméno, druh náboje, člen kočovného národa, stromořadí – E. jihoamerická řeka, kus ledu, značka našich automobilů, ruský panovník, chlapecké jméno – F. zkratka pro vysoký, zkratka Ostravských dolů, druh ořechu, druh karty, zkratka Slovenské národní rady – G. ženské jméno, druh lihoviny, setkání spolužáků, ticho – H. německy" skrz", léčky, ruské město i řeka, lotyšské město –

I. DRUHÝ DÍL TAJENKY

SVISLE: 1. mužské jméno – 2. šachor, používaný k výrobě papíru – 3. jméno Brejchové, Jehličnatý strom – 4. vojenská jednotka, SPZ Kolína, citoslovce chrápání – 5. srbské město, část ptačího pera, arabské mužské jméno – 6. slovenské město, pohyb vzduchem – 7. řeka ve Španělsku, příslušníci indiánského kmene – 8. element chůze, postava z Prodané nevěsty – 9. pružiny, evropský stát – 10. město na Donu, město ve Švýcarsku – 11. prázdniny (zastarale), zkratka Akademie múzických umění – 12. zrak, pohodný, opět – 13. listnatý strom, časové údobí (365 dnů), zápor – 14. mládě krávy, slovní závazek – 15. mraznička – 16. domácí jméno Jaroslava

Nápověda: E. Apa, 7. Ebro, 10. Aarau

Tajenka z minula: Krásné velikonoce

Připravil František Zálaha

F A R N Í Č E K – Z P R A V O D A J F A R N O S T I S V. M I K U L Á Š E V E F R Y Š T Á K U

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec,
Ludmila Görigová ml., Pavel Osoha ml.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5. 5. 2007 v nákladu 250 ks.